

[Boeck-Hansen.]

faar et Arbejde eller nogen faar Erhverv. Det ligger dog uden for Sandsynlighedens Grænse, at en Minister for Handel, Industri og Søfart skulde sige: Nu ønsker vi rigtig nok at sætte os imod, at nogen faar Adgang til Erhvervsfrihed her i Landet.

Men man kan naturligvis sige: det er saa selvfølgelig, det, der staar i den Lov, saa at vi derfor mener, at den kan ophæves; naar en Lov er saa selvfølgelig, behøver den ikke at eksistere. Nej, det kan man jo sige, men hvis man nu ophæver Loven, gør man den maaske mindre selvfølgelig, og det skulde det ikke gerne blive.

Jeg mener altsaa, at dette Spørgsmaal om, hvorfor man egentlig vil af med denne Lov, maa klart besvares, før vi gaar videre i denne Sag, for Befolkningen skulde dog ikke gerne faa det Indtryk, at nu kan man gøre det, som før var forbudt. Det kan dog vist ikke være Meningen, det er en Fejltagelse.

Efter min Mening vil det ikke være heldigt at ophæve denne Lov, naar den nu engang er kommet, netop det vil have meget kedelige Følger og bevirke en vis Forskydning inden for Befolkningens Retsbevidsthed, man skal derfor være meget forsigtig med dette. Det kan godt være, man har overvurderet denne Lovs Betydning, men naar denne Lov ikke har været anvendt saa meget, som man maaske havde troet, den skulde anvendes, behøver man derfor ikke at slutte, at den har været overflødig. Man kan dog vist med Rette sige, at naar den ikke har været anvendt mange Gange, er det, fordi den danske Befolkning er en lovlydig Befolkning; naar der er vedtaget en Lov, bestræber man sig for ikke at overtræde den. Det vil jeg tro, man med Rette kan sige om den danske Befolkning; jeg indrømmer, at der i den senere Tid er sat nogle slemme Vildskud, men i Almindelighed tror jeg, den højtærede Regering er ganske enig med mig i, at den danske Befolkning er en lovlydig Befolkning.

De Straffe, man har sat for at overtræde denne Lov, er da ogsaa kun milde Bøder, i hvert Tilfælde kun Bøder og Hæfte — der staar „simpelt Fængsel“, men det er det, man nu kalder Hæfte, og der staar intet som helst om Tugthusstraf i Loven, det maa vi slaa fast, det staar der ikke. Naar denne Lov alligevel har skabt en vis Bitterhed — og det skal erkendes, at det har den —, er det efter min Mening udelukkende, fordi Regeringspartierne har brugt den i den for dem saa karakteristiske politiske Agitation,

og da nu et demokratisk Parti ikke godt kunde komme ud til en frisindet Befolkning og sige, at det ikke ønskede at værne om Erhvervs- og Arbejdsfriheden, fandt man Øgenavnet „Tugthusloven“, og med dette kunde man gaa ud, og man lavede tilmed et Programpunkt gaaende ud paa, at man skulde have denne Lov ophævet, denne Lov, man altsaa havde forfalsket Navnet paa. Om man nu har gjort det, for at Kommunisterne skulde faa denne Ophævelse i Morgen-gave, naar Kammeratægteskabet var indgaaet, ved jeg ikke (Munterhed), nej, men jeg spørger om det, saa kan de Herrer jo svare paa det bagefter.

Selv de højtærede Ministre er ikke vejet tilbage for fra denne Plads at kalde Loven med dette Smædenavn, det vidner ikke om nogen særlig Ærbødighed over for dette høje Ting, og hvordan var det: Var der ikke nogle, der i sin Tid sagde: Der er ingen over og ingen ved Siden af Folketinget? Naa, det kan være, at dette Smædenavn i Virkeligheden for Ministrene er blevet et Kælenavn, det kan godt være, at de bl. a. under dette falske Flag har erhvervet sig i hvert Tilfælde nogen Fremgang iblandt Vælgerne. Men mon det nu alligevel ikke er forkasteligt at anvende saadanne Øgenavne? Bør man ikke holde sig til de rette Navne?

Man kan dog nok blive enig om, at det højtærede Ministerium ikke er ligefrem overlegent over for Kritik. Naar man f. Eks. betegner den haardhændede Beskatning som Brandbeskatning, reagerer Ministeriet straks, saa synes de, det er et alt for haardt Navn. Jeg vil paatage mig at finde Øgenavne for adskillige af de Love, der er vedtaget; baade for Socialloven og for Arbejdsløshedsloven kunde man maaske ogsaa finde Navne, som vilde bringe de højtærede Ministre helt ud af Ligevægt, hvis jeg nævnte dem. For Priskontrollforslaget, for ikke at tale om det Lovforslag, vi lige har hørt om, Lovforslaget om Svangerskabsafbrydelse, tror jeg, man kunde finde Navne af kedelig Karakter, saa jeg vil fraraade det højtærede Regeringsparti i Fremtiden at bruge Smædenavne om de Love, der laves; opfindsomme Hoveder kunde maaske finde paa andre Navne, der var lige saa ubehagelige.

Ved en misvisende Agitation har man altsaa bl. a. søgt at indbilde de danske Arbejdere, at Det konservative Folkeparti skulde være Modstander af Fagforeningerne. Det er ganske urigtigt. Jeg tør sige, baade som Repræsentant i Det konservative Folkeparti og som Arbejdsgiver, at jeg